

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2002-2003

27 mei 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het openstellen van sociale woonblokken als toeristische attractie

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de uitbetaling van een eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij
Met redenen omklede motie

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 27 mei 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.49 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het openstellen van sociale woonblokken als toeristische attractie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Penris tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het openstellen van sociale woonblokken als toeristische attractie.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week werden we – jammer genoeg, maar misschien niet verbazend genoeg – uitgerekend in het Antwerpse verrast door een mededeling van één van de directeurs van de daar talrijk aanwezige socialehuisvestingsmaatschappijen. Die directeur wil namelijk een probleemblok bij uitstek openstellen als een sociaal-toeristische attractie. Het gaat daarbij met name over het fameuze Chicagoblok op de Antwerpse Linkeroever, een sociale woongelegenheden die geteisterd wordt door de meest vreemde vormen van menselijk gedrag. Het is ook het blok dat geregeld het nieuws haalt met meldingen dat er allerlei voorwerpen van op de hoogste verdiepingen naar beneden worden gegooid. Dat kan gaan van lege chocopotten tot huisdieren. Eén van de journalisten die de verhalen van de respectieve directeur wilde nagaan, moest zelfs tot haar grote verbazing vaststellen dat net tijdens haar bezoek – dus op klaarlichte dag – een voordeur van de inkom-

hall werd gestolen. Er gebeuren dus heel merkwaardige dingen in dat blok.

De voorzitter : Een Vlaams blok ?

De heer Jan Penris : Neen, mevrouw de voorzitter, het is helaas al lang geen Vlaams blok meer. Er wonen in dat gebouw meer dan 80 nationaliteiten, waarmee ik niet wil zeggen dat het ene verband houdt met het andere. Ik kan enkel de feiten vaststellen.

We kunnen die directeur wel volgen als hij stelt dat de sociale controle in het bedoelde blok best wat kan worden opgedreven. Zijn fantasie reikt echter niet verder dan het openstellen van het voornoemde blok voor sociaal toerisme. Hij is immers van mening dat, wanneer voldoende toeristen zijn gebouwd bezocht, de sociale controle in en rond dat gebouw vanzelf zal toenemen. Dat was toch zijn motivering voor dit hoogst eigenaardige voorstel.

We hebben daar onze bedenkingen bij. Gisteren werd op de Antwerpse gemeenteraad nog over dit vreemde voorstel van gedachten gewisseld, maar we waren van oordeel dat ook u, als bevoegde minister, een stem in dit kapittel kon hebben.

Er is inderdaad een probleem. Niet alleen voor dat gebouw, maar voor tal van gebouwen. Onze commissie heeft trouwens enkele maanden geleden de gelegenheid gehad om gelijkaardige gebouwen in de Gentse regio te bezoeken waarover haast even merkwaardige verhalen de ronde deden. Zo werden op het dak van sommige Gentse wooneenheden heuse drugsparty's gehouden. We konden ook met eigen ogen vaststellen dat bepaalde wooneenheden compleet uitgeleefd waren door hun toch wel merkwaardige bewoners. Het is dus niet een uniek Antwerps, maar duidelijk een grootstedelijk fenomeen. Ik kan me ook voorstellen dat dergelijke problemen zich eveneens in bepaalde kleinste-

Penris

delijke sociale woonentiteiten zouden kunnen voordoen.

Het opdrijven van de sociale controle in bepaalde sociale woongelegenheden is ons inziens een goed initiatief. We stellen ons wel vragen bij het initiatief van de desbetreffende directeur. Het bevorderen van het sociaal toerisme in dit soort aangelegenheden is mijns inziens niet de juiste oplossing. Eerst en vooral denk ik dat de privacy van de bewoners onmiskenbaar wordt geschaad. Dat op zich zou ons er reeds van moeten weerhouden om de voorstellen van die directeur te volgen. Daarnaast wijzen de Antwerpse toeristische diensten ons er op dat er voor dat stadsgedeelte weinig of geen toeristische belangstelling bestaat.

Het was dus een merkwaardig voorstel, hetgeen niet wegneemt dat de bekommernis die eraan ten grondslag ligt ook de onze kan zijn. We moeten voorstander zijn van het verhogen van de sociale controle.

Mijnheer de minister, hoe denkt u die sociale controle in de hand te werken? Is het volgens u toelaatbaar dat sociale woonentiteiten worden opengesteld voor toerisme, zelfs al is het een vorm van sociaal toerisme?

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Mevrouw de voorzitter, collega's, de verwijzing die de heer Penris heeft gedaan naar de drugsparty's op de daken van sommige Gentse wooneenheden betreft de problemen op de dakterrassen van de Leiekaai. Voor de renovatie ervan hebben we als absolute voorwaarde gesteld dat de toegang tot die daken moest worden afgesloten. Dit is ondertussen gebeurd. Initieel was de bedoeling te voorzien in ontsnappingsroutes in geval van brand, maar uiteraard konden we niet tolereren dat deze voor een doel werden gebruikt dat de bewoners van het complex in opspraak zou kunnen brengen en voor hen een kwalijke zaak zou kunnen betekenen. We hebben daar ook het aantal woongelegenheden verminderd. Ook die schaalverkleining heeft voor een oplossing van het probleem kunnen zorgen.

Met betrekking tot de socialehuisvestingsmaatschappijen die toeristische attracties van hun woonblokken willen maken, denk ik dat de berichtgeving toch wat moet worden gerelativeerd. De toeristenstroom die op gang zou kunnen wor-

den gebracht naar het Chicagoblok, moet in een correcte context worden geplaatst.

Het idee een ruimte in te richten voor educatieve doeleinden is gegroeid bij de socialehuisvestingsmaatschappij uit vele lokale initiatieven ter ondersteuning en verbetering van de leefbaarheid in en om het gebouw en in de wijk. Gezien de vele initiatieven zijn er wetenschappers, opbouwwerkers, architecten en stedenbouwkundigen die louter professionele interesse betonen en die het beheer van de laatste voorbeelden van modernistische stedenbouw en architectuur op de voet volgen.

Het woord 'toeristenlokker' dat in een aantal kranten opdook, is wat overdreven. Het gaat duidelijk niet om de zondagstoerist, maar om mensen die iets wensen te leren van hoe de werking en het beheer van zulke gehelen mogelijk is. Dit is zeker geen alleenstaand geval. In Nederland word een aanzienlijk stuk van de Bijlmermeer gevrijwaard en als museum ingericht ter herinnering aan een bepaalde periode in de architectuurgeschiedenis en aan het stedenbouwkundig gedachtegoed van het modernisme.

Stellen dat het om een louter toeristische attractie gaat, is dan ook bij de haren gegrepen. Het gaat om een bewonersondersteunend en educatief initiatief. Als minister kan ik alleen maar toejuichen dat er creatief en educatief gewerkt wordt ter verbetering van de leefbaarheid in en om het gebouw.

Wel ben ik het er mee eens dat de frequentie van de bezoeken en uiteenzettingen niet de rust van de bewoners mag verstoren. De bewoners mogen geen hinder van de bezoeken ondervinden. De ervaring zal uitwijzen wat het aanvaardbare maximum is. Daarover is nauw overleg nodig met de bewoners en de betrokken socialehuisvestingsmaatschappij.

Dit brengt me bij uw vraag welke maatregelen we treffen om de veiligheid in dit soort woongelegenheden te verbeteren. Wanneer u het over veiligheid hebt, neem ik aan dat u het subjectieve onveiligheidsgevoel bedoelt dat bij de mensen kan leven. Belangrijke parameters die het subjectieve onveiligheidsgevoel bepalen, zijn de mate van vervuiling, het vandalisme en de veiligheid, in de literatuur samen vaak aangeduid als de drie V's.

Omtrent vervuiling zijn al heel wat initiatieven genomen door de socialehuisvestingsmaatschappij zelf. Zo werd het lage struikgewas gesnoeid en vervangen door gras, zodat het aanzicht van struikgewas vol rommel verdwenen is, en ook meteen de

Gabriels

voedingsbodem voor ongedierte is weggenomen. Ook het onderhoud is zo gemakkelijker geworden.

De maatschappij heeft drie bewoners terechtgewezen voor sluikstorten, waarna dat probleem in het gebouw is verdwenen. Dit was mogelijk door een intensief beleid van de socialehuisvestingsmaatschappij in samenwerking met de buurttoezichters, die in het begin twee keer per week alle traphallen en gemeenschappelijke delen controleerden op zwerfvuil en sluikstorten. Na de identificatie van de schuldigen is het probleem zeer sterk afgenomen zodat een wekelijkse controle van deze delen volstaat.

Op 28 juni wordt een bijeenkomst annex receptie georganiseerd met alle bewoners. Op die bijeenkomst zal het probleem van de veiligheid centraal staan. In overleg met de bewoners zal worden gezocht naar hoe een aantal problemen inzake veiligheid praktisch kunnen worden aangepakt, en zal vooral ook worden geluisterd naar hun voorstellen. Samen met de bewoners zal worden gezocht naar hoe het vandalisme kan worden aangepakt.

In elk geval wordt begonnen met het opruimen en attractiever maken van de inkompartijen. Samen met de jeugdconsulent is tevens een graffiti-project opgestart om met de jongeren van het gebouw en de buurt de omgeving aan te pakken en attractiever te maken. Naast dit initiatief zijn er nog tal van andere, allemaal met het doel de negatieve berichtgeving omtrent het Chicagogebouw te stoppen en te counteren.

Qua technische mogelijkheden en vereisten voor de inrichting van het lokaal op de vijfentwintigste verdieping is een schrijven van de socialehuisvestingsmaatschappij gericht aan de stad Antwerpen met de vraag welke vergunningen en bijkomende veiligheidsvoorschriften noodzakelijk zijn. Alleen als alle bevoegde instanties hun fiat geven, kan ik mij vinden in het project.

Het gaat hier duidelijk niet om een toeristische attractie pur sang. Het moet gezien worden in een veel ruimere context. De voornaamste motivatie voor de inrichting van het lokaal moet dus worden gezocht in het feit dat de socialehuisvestingsmaatschappij samen met de bewoners tracht het gebouw een beter imago te geven in de buurt en bij de bezoekers. De eindbetrachting is het leven in zo'n gebouw in een positiever daglicht te stellen.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, ik noem drie dingen. U nuanceert de berichten in de kranten en plaatst ze in een geheel andere context. U zegt dat het nooit de bedoeling van de betrokken directeur is geweest er een toeristische attractie pur sang van te maken. Nochtans verklaart de directeur in ten minste twee Antwerpse kranten dat hij onder andere het enorme panoramisch zicht vanop de hoogste verdieping wil gebruiken als een promotiestunt voor zijn blok. Hij wil de modernistische architectuur, en meer bepaald de modernistische sociale architectuur voor een specifieke doelgroep als attractie gebruiken. Mijnheer de minister, er zijn in het Antwerpse andere en betere voorbeelden, waarvan het Silvertopcomplex er een is.

Op het punt van de veiligheid verwijst u naar het subjectieve onveiligheidsgevoel. Ik wijs erop dat deze sociale woonentiteit niet met subjectieve onveiligheidsgevoelens kampt, maar met echte objectieve vormen van criminaliteit. Het varieert van vandalisme tot opzettelijke slagen en verwondingen aan bewoners en bezoekers, en vormen van diefstal. De krant die over het voorstel van de directeur berichtte, had het over een diefstal van een inkomdeur bij klaarlichte dag. Dat is niet niets, en het is ook geen uitzondering daar. Subjectief zijn de gevoelens van onveiligheid in dat beruchte blok dan ook helemaal niet.

Eén van de voorstellen die u nu ondersteunt om de leefbaarheid in het gebouw te verhogen, is een graffiti-project. De *gustibus non disputandum est*, maar ik zou als bewoner van een sociale woongeleurigheid niet graag worden geconfronteerd met een inkomhal waarin graffiti tot een officiële kunstvorm is verheven.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Penris, de reporter die verslag heeft uitgebracht over deze zaak, had het over een verdwenen deur, maar in feite ging het over een verdwenen venster. Ik lach de problemen zeker niet weg, want ze bestaan en er moet iets aan worden gedaan. Ik wil enkel aantonen dat niet alles mag worden geloofd wat wordt geschreven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Jan Penris treedt als voorzitter op.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de uitbetaling van een eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Decaluwe tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de uitbetaling van een eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb u reeds herhaaldelijk vragen gesteld over de aanstelling van de speciale adviseur van de VHM. Ik heb u bij die gelegenheden ook een aantal bijkomende vragen gesteld. Zo vroeg ik u tijdens mijn interpellatie van 22 april of de voorzitter van de VHM ook andere vergoedingen krijgt om de hervormingsoperatie te begeleiden. Ik citeer uw antwoord : 'Er is in geen enkele andere vergoeding voorzien voor de voorzitter van de VHM om de hervorming te begeleiden. Ter verduidelijking : de voorzitter van de VHM ontvangt op jaarbasis een forfaitaire vergoeding van 120.000 Belgische frank, of ongeveer 3.000 euro, niet geïndexeerd.'

Mijnheer de voorzitter, dat antwoord van de minister staat in schril contrast met de werkelijkheid. Bij brief van 31 oktober 2002 heeft de minister van Huisvesting de minister-president immers verzocht om een vergoeding voor bijzondere prestaties toe te kennen aan de VHM-voorzitter. Ik zal de brief aan de commissiesecretaris bezorgen zodat hij kan worden rondgedeeld. Ik licht de brief kort toe, want elk woord is van belang.

De brief vangt als volgt aan : 'Geachte minister-president, als bijlage maak ik u een 'Eenmalige factuur voor vergoeding van bijzondere prestaties' over vanwege Bob De Ridder, voorzitter Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Gelet op de personeelsproblemen die de VHM doormaakte en de (tucht)maatregelen die genomen werden om een einde te kunnen stellen aan de laakbare praktijken die er heersten in de VOI, het aanstellen van een nieuw managementteam en het opnieuw trachten te dynamiseren van de VHM, meen ik dat deze factuur ten zeerste gerechtvaardigd is.

Om uit de patstellingen en perikelen te geraken heb ik immers veelvuldig beroep gedaan op de expertise en deskundigheid van de heer De Ridder waardoor zijn taak als voorzitter van de VHM, in normale omstandigheden beperkt tot de agenda van de Raad van Bestuur, het voorbije jaar bijna tot een dagtaak uitgroeide.' Ik ben zes jaar lang ondervoorzitter geweest en ik kan u verzekeren dat het werk meer inhield dan het bijwonen van raden van bestuur.

De brief gaat als volgt verder : 'Door de genomen beslissingen ten opzichte van de topambtenaren Lyben, Rombaut en nu ook Michel, was zelfs de dagelijkse leiding van de VHM enige tijd in zijn handen. Bewijzen hiervoor kunnen gemakkelijk gevonden worden in het veelvoud aan opdrachten en meetings dat aan de heer De Ridder werd toevertrouwd, de notulen en besluiten van de vergaderingen met mijzelf en mijn kabinetsmedewerkers. Het lijkt mij overbodig – en bijna onbegonnen werk – om een gedetailleerde lijst op te stellen van de meerprestaties die de heer De Ridder verrichtte ten opzichte van de opdrachtschrijving van zijn voorzittersmandaat in 'normale' omstandigheden.' Die laatste zin is heel belangrijk. Het gaat duidelijk over meerprestaties van de heer De Ridder als voorzitter van de VHM.

Ik zal de notulen en specifieke begrotingsallocaties niet toelichten. De minister-president antwoordde minister Gabriels bij brief van 12 november. Hij verleende daarin zijn toestemming voor 'de betaling van de eenmalige vergoeding als uitzonderlijke prestatie in het kader van de expertise van de heer Bob De Ridder.'

Ik herhaal dat die briefwisseling bijzonder belangrijk is en haaks staat op wat de minister ons heeft gezegd. De brief toont duidelijk aan dat de minister van Huisvesting veelvuldig een beroep heeft gedaan op de expertise en de deskundigheid van de VHM-voorzitter. Die diende meer te presteren dan oorspronkelijk werd voorzien. Het is ook belangrijk dat bij de brief een factuur was gevoegd, opgemaakt te Sint-Niklaas op 28 oktober 2002 ten belope van 10.000 euro. In een brief van 29 januari 2003, ondertekend door de kabinetssecretaris van de minister van Huisvesting, wordt gesteld dat er in de argumentatie van de minister – dat is de brief van 31 oktober 2002 – voldoende elementen te vinden zijn die als 'aanstelling of eerder als belast met extra opdrachten en taken kunnen beschouwd worden'. In deze brief wordt tevens gesteld dat hiervoor geen consultatie werd gedaan bij andere mogelijke kandidaten.

Decaluwe

Belangrijk is ook te melden dat zelfs de minister-president in snelheid is genomen. Er was al een factuur, waarin er geen enkele verwijzing is naar een concrete inhoud, vooraleer er een akkoord was van de minister-president. Dat staat zwart op wit op papier. Daarmee neemt u, mijnheer de minister, de minister-president in snelheid.

Belangrijk is ook dat u een klacht tegen mij indient, wat in Het Belang van Limburg staat. Ik kijk er echt naar uit. De nuance in het gegeven is dat u, mijnheer de minister, zegt dat de heer De Ridder de premie heeft gekregen als expert op het kabinet en niet als VHM-voorzitter. Ik heb juist uit de brief van 31 oktober geciteerd dat de heer De Ridder duidelijk als voorzitter van de VHM naar voren werd geschoven. Het ging om zijn taak en om meerprestaties als voorzitter. Dat is iets anders dan als expert. In de krant staat : 'Decaluwe had het niet over een premie van de expert De Ridder maar wel over de premie van de voorzitter De Ridder. De minister loog dus niet, voelt zich beledigd door de Decaluwe en denkt daarom aan een klacht tegen Decaluwe.' In de krant wordt er duidelijk ten opzichte van de brief van 31 oktober een loopje genomen met de waarheid.

Mijnheer de minister, ik wil u enkele vragen stellen. Hoe rijmt u uw verklaringen van 22 april jongstleden met de uitbetaling van een eenmalige vergoeding van 10.000 euro aan de VHM-voorzitter. U zegt dat de VHM-voorzitter, buiten dit, niets anders heeft gekregen. De briefwisseling zegt echter iets anders.

In welke mate acht u de uitbetaling van dergelijke vergoeding in overeenstemming met de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988, houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van toelagen en presentiegelden aan commissarissen, gemachtigden van financiën, afgevaardigden van de Vlaamse regering, voorzitters en leden van niet-adviserende bijzondere commissies of van raden van bestuur van instellingen en ondernemingen die onder de Vlaamse regering ressorteren ?

Op welke manier gebeurde de aanstelling van de heer De Ridder als zogenaamd expert ? Was er een contract met concrete opdrachten en doelstellingen ? Zal er een loonfiche worden afgeleverd voor deze eenmalige vergoeding ?

Ik hoop een concreet antwoord te krijgen op deze vier vragen, anders sta ik hier over veertien dagen terug.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, in zijn interpellatie van 22 april vroeg de heer Decaluwe uitdrukkelijk naar welke andere vergoedingen de voorzitter krijgt om de hervormingsoperatie te begeleiden. De heer De Ridder kreeg daarvoor geen andere vergoedingen dan zijn normale vergoeding als voorzitter van de raad van bestuur van de VHM. Zoals u duidelijk kunt lezen in de motivatie aan de minister-president, later doorgezonden aan het Rekenhof, heb ik echter aan de heer De Ridder inderdaad een eenmalige vergoeding voor bijzondere prestaties toegekend omwille van het veelvuldig beroep dat ik via mijn kabinet heb gedaan op zijn expertise en deskundigheid. Dit lag enerzijds rechtsreeks in de lijn van de dynamisering van de VHM nadat de werking van de VHM door de perikelen rond een aantal leidende ambtenaren in een dal was terechtgekomen, wat eufemistisch is uitgedrukt. Anderzijds kaderde dit beroep in een quasi permanente advisering aan mij aangaande de in te voeren en uit te werken beleidslijnen in de huisvestingssector. Vergeet niet dat we tegelijkertijd bezig waren met de herstructurering van de huisvestingssector en de VHM in het kader van BBB, een abnormale situatie dus.

Precies zijn inzet en totaal engagement hebben mij ertoe doen besluiten om hem deze expertisevergoeding toe te kennen. Hoe anders kan iemand met een dergelijke activiteitsgraad blijvend gemotiveerd worden ? De motivatie van de heer De Ridder ten aanzien van de huisvestingssector getuigt bovendien van een zelden geziene hoogte.

De vraag naar de overeenstemming met de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988, doet niets ter zake omdat ik vanuit mijn kabinet beroep gedaan heb op de expertise en deskundigheid van de heer De Ridder op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse regering. Daartoe heb ik het geëigende krediet aangesproken dat opgenomen is in de begroting 2002 onder programma 01.1, basisallocatie 12.01, voor allerhande uitgaven in het kader van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001.

Noch in het ene, noch in het andere besluit wordt uitgesloten dat een minister beroep kan doen op een lid van een raad van bestuur als expert in zijn

Gabriels

kabinet. Precies het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001 maakt het de ministers mogelijk om, naar analogie met de federale regering, beroep te doen op experts voor welomschreven opdrachten.

U vraagt op welke manier er een aanstelling is gebeurd. Er werd geen schriftelijke aanstelling gedaan in de vorm van het tekenen van een arbeidscontract of een consultancy-overeenkomst. De heer De Ridder, zoals anderen die gebruik maken van de expertise-enveloppe, kreeg van mijnentwege opdrachten met betrekking tot het goed functioneren en dynamiseren van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en verstrekke mij advies zoals reeds is aangehaald.

Hij geniet van een welverdiend pensioen. Door de cumulatie van zijn pensioen, zijn vergoeding als voorzitter van de raad van bestuur en een loon voor opdrachten van het kabinet, dreigde hij een deel van zijn pensioen te verliezen, gelet op de maxima die een gepensioneerde mag bijverdienen. Uitsluitend om die reden werd geopteerd voor een betaling op basis van een eenmalige factuur voor vergoeding van uitzonderlijke prestaties, wat trouwens perfect legaal is. Die factuur heb ik zelf voor gezien en goedgekeurd ondertekend als bekrachtiging van onze mondelinge afspraak. Voor de definitieve bekrachtiging en uitbetaling van die factuur werd via een gemotiveerde vraag aan de minister-president, zoals omschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001, toestemming gevraagd en gekregen na uitgebreid onderzoek door de administratie van de Kanselarij.

Er werd geen loonfiche opgemaakt omdat het geen loon, maar een vergoeding bij factuur voor geleverde prestaties betreft. Bovendien is het een exclusieve bevoegdheid van de administratie om loonfiches op te maken.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, uw antwoord tart alle verbeelding. U zit er compleet naast. Ik ben verschillende keren naar het Rekenhof geweest, waar ik het dossier volledig heb ingekeken. Ik heb ook de briefwisseling gezien. In de veronderstelling dat u gelijk hebt, voorziet het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001 in een aanstellingsbesluit. Dat is er niet. De datum van de factuur is dezelfde als de toestemming van de minister-president. Dat is heel merkwaardig. Waarom betaalt de VHM niet zelf ?

Mijnheer de minister, u liegt opnieuw als u zegt dat het over een expert gaat. Ik heb het rapport van de Vlaamse regering over de samenstelling van de kabinetten en de experts grondig gelezen. De heer De Ridder staat niet bij uw lijst van experts. Waarschijnlijk is dat toeval. Mijnheer de minister, als hij een expert is, dan moet hij op die lijst staan. Uw geloofwaardigheid is niet echt groot.

Toen u me vertelde dat hij een expert was, dan wilde ik dat gerust geloven. Daarom vroeg ik alle parlementaire stukken op, maar zijn naam was nergens te vinden. Als een van de collega's die naam vindt, krijgt hij van mij een reis naar Florida cadeau. Hij staat er niet in, mijnheer de minister. Het is bijzonder moeilijk om parlementaire controle uit te oefenen op een minister die van de ene leugen in de andere vervalt.

Dit is voor mij een parlementair stuk, met een parlementair nummer : nummer 35. Welnu, mijnheer de minister, de naam van die expert staat daar niet in, en dat is een probleem.

Ik kan hetzelfde verhaal doen over het Rekenhof. Op 14 januari kreeg het Rekenhof honderden dossiers in één keer, waardoor er geen controle mogelijk was. Immers, op 15 januari moet alles begrotingstechnisch worden uitbetaald. Met andere woorden, mijnheer de minister, u raakt verstrikt in de leugens. Daag me uit en zeg me waar ik de naam van die expert kan vinden. Waar is trouwens het aanstellingsbesluit ? Als u dat besluit bij het antwoord op deze interpellatie kunt afgeven, dan zal ik u met een smile op het gezicht mijn verontschuldigen aanbieden. Dat zal echter niet nodig zijn.

Mijnheer de voorzitter, we zitten hier met een ernstig probleem. Wat we ook aantonen, met de harde bewijzen op papier, alles wordt weggestemd. Mijnheer de minister, waarom dient u geen klacht in tegen mij ? Dan kunnen we alles overmaken aan de procureur die de zaak in eer en geweten kan analyseren. Dan weten we eindelijk wie er gelijk heeft. Het is niet eenvoudig om op die manier parlementaire controle uit te oefenen. Het is bovendien een dure grap die me al meer dan 40.000 frank heeft gekost. Ik dien deze week nog een klacht in voor aanzet tot valsheid in geschrifte. Volgens juristen wordt dit een makkie. Ik weet ook wel dat de raad van bestuur nu alles probeert om de situatie te regulariseren. Mijnheer de minister, ik verwacht van u alleen dat u zich verontschuldigt, meer niet.

De feiten zijn de feiten. Hij is blijkbaar in uw ogen als expert aangeworven. Er is geen aanstellingsbe-

Decaluwe

sluit. Er is een factuur waarmee de minister-president in snelheid werd genomen. Ook in de officiële parlementaire stukken inzake de kabinetssamenstelling, experts en studieopdrachten komt hij niet voor. Ik weet dus niet welke geloofwaardigheid u nog hebt op dit vlak.

Mijnheer de minister, u hoeft zelfs niet meer te antwoorden. Wij zullen een met redenen omklede motie indienen. We zullen ons opnieuw beraden over de positie. De leden kunnen we kopieën van stuk 35 bezorgen. Dan moet de meerderheid maar ten volle haar verantwoordelijkheid nemen. Meer kan ik niet doen.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Decaluwe, u zult op uw wenken worden bediend. Ik dien immers inderdaad een klacht in tegen u. Ik zal met feiten bewijzen dat u de criteria inzake laster en eeroof hebt overtreden. Als u zich daarop zo verheugt, dan zult u die kans gemakkelijk krijgen.

Ik wil terugkomen op dat punt waar u gewoon een loopje neemt met de waarheid. Ik heb duidelijk gezegd dat er geen schriftelijke aanstelling is gebeurd. Ik heb de redenen aangegeven waarom dat niet moet. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

We hebben gewerkt met een eenmalige factuur voor vergoedingen voor uitzonderlijke prestaties. Ik heb ook gezegd dat er, voor een definitieve bekrachtiging en uitbetaling van de factuur, sprake moest zijn van een gemotiveerde vraag aan de minister-president. Dit is uiteindelijk goedgekeurd, na een uitgebreid onderzoek door de administratie van de Kanselarij. Wilt u nu de mensen van de administratie van de Kanselarij, die daar hun goedkeuring aan hebben gegeven op basis van een reglementeerde procedure, hier in opspraak brengen ?

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u mag zich sterk maken, maar het Rekenhof is duidelijk. Ofwel verontschuldigt u zich en geeft u toe dat u vergeten bent iemand hier op te nemen. Het gaat hier over officiële stukken !

Minister Jaak Gabriels : Ik heb net aangegeven waarom dat niet nodig was.

De heer Carl Decaluwe : Dus u staat boven het besluit ?

Minister Jaak Gabriels : Ik heb ook net gezegd dat dit is onderzocht en goedgekeurd via een geëigende procedure.

De heer Carl Decaluwe : U liegt alsof u het zelf gelooft.

Minister Jaak Gabriels : Dus u ontkent dat de Kanselarij dit heeft onderzocht of goedgekeurd ? Durft u dat zeggen ?

De heer Carl Decaluwe : Dat durf ik zeggen.

Minister Jaak Gabriels : Dus de mensen van de Kanselarij worden door u in opspraak gebracht.

De heer Carl Decaluwe : Daar heb ik totaal geen moeite mee.

Minister Jaak Gabriels : Dank u. Dat zullen we noteren.

De heer Carl Decaluwe : Het besluit van de Vlaamse regering zegt dat er een aanbestedingsbesluit moet zijn. Er is er echter geen, tenzij u er een tevoorschijn kunt toveren. Als u dat doet, dan zal ik mijn verontschuldigingen aanbieden.

Minister Jaak Gabriels : Ik heb u duidelijk gezegd dat dit niet hoeft, daar deze procedure perfect toepasbaar en legitiem is.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Decaluwe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.27 uur.*